

N:o 103.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1905 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 2 mom. i kungl. kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser för egnahemslånerörelsen den 17 juni 1904.

(I. A.)

I en af herr *E. Beckman* inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling öfverlämnad motion (n:o 119), i hvilken herr *H. Hedlund* m. fl. instämt, har föreslagits, att Riksdagen ville för sin del besluta, att senare delen af mom. 2 i kungl. kungörelsen angående allmänna villkor och bestämmelser för den af Kungl. Maj:t och Riksdagen beslutade egnahemslånerörelse må erhålla följande förändrade lydelse:

Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger: för jordbrukslägenhet 5,000 kronor och för bostadslägenhet 4,200 kronor.

Beträffande de till stöd för framställningen anförda skäl tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Då vid 1904 års riksdag de nu gällande allmänna villkor och bestämmelser för egnahemslånerörelsen fastställdes, bestämdes i enlighet med Kungl. Maj:ts därom framställda förslag maximivärdet af bostadslägenhet, för hvilken egnahemslån finge utgå till 3,000 kronor. Af enskilde motionärer hade emellertid yrkats, att ifrågavarande värde måtte bestämmas dels till 4,000 kronor, dels ock för bostadslägenheter å den städerna om-

gifvande landsbygden till 5,000 kronor och för den rena landsbygden till 3,000 kronor, men båda förslagen blefvo af särskilda utskottet n:o 2, som behandlade detta ärende, afstyrkta af skäl bland andra att, då statens egnahemslånerörelse väl finge anses befinna sig på försökets stadium, det af Kungl. Maj:t föreslagna maximivärdet, mot hvilket ingen af de i ärendet hörda myndigheter framställt någon erinran, tills vidare kunde anses tillräckligt högt samt att en höjning af bostadslägenheternas värde skulle medföra att proportionen mellan maximivärdena för de olika slagen af lägenheter blefve mindre tillfredsställande.

Utskottet, som satts i tillfälle att taga del af den af motionären åberopade kostnadsberäkning för bostadslägenhet i Stockholms närhet, slutande å ett belopp af 3,500 kronor, värdet af tomten oberäknadt, vill visserligen icke förneka att denna beräkning kan äga tillämplighet på förhållandena i Stockholms och möjligen några andra större städers omgifningar, men föreställer sig dock, att beträffande andra orter det af motionären uppgifna förhållande, att en bostadslägenhet äfven med iakttagande af den största sparsamhet ej skulle kunna anordnas för 3,000 kronor, tomtvärdet inberäknadt, icke gör sig gällande, åtminstone ej i en omfattning, som kan utgöra tillräckligt skäl för att redan nu, innan en mera bestämd erfarenhet vunnits angående den utsträckning, hvari egnahemslånen anlitas, vidtaga ändring i de så nyligen som nästlidet år af Riksdagen antagna bestämmelser i ifrågavarande afseende.

På grund af hvad sålunda anförts hemställer utskottet,

att herr Beckmans ifrågavarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.